

[Hem](#) > ... > [Domstolsförfaranden](#) > [Tvistemål](#) > [Delgivning Av Rättsliga Handlingar](#) > [Germany](#)

Delgivning av rättsliga handlingar

Innehåll inlagt av

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Tyskland

1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning av handlingar" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?

Delgivning innebär att den person som delges handlingar (adressaten) underrättas om detta. Detta ska göras och dokumenteras i enlighet med formella rättsliga regler. Underrättelse innebär att adressaten får möjlighet att ta del av vissa uppgifter. Delgivning ska vara en garanti för att adressaten faktiskt får kännedom om förfaranden eller åtminstone har möjlighet att få kännedom om dem. Delgivning utgör också bevis på när och hur handlingen överlämnades till en adressat.

Vid domstolsförfaranden delges handlingar för att säkerställa ett korrekt rättsförfarande och rättvisa rättsliga förfaranden. Därför finns det särskilda regler för delgivning av handlingar.

2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?

Den tyska lagstiftningen reglerar inte slutligt vilka specifika handlingar som ska delges formellt. Formell delgivning tillämpas när så är lämpligt eller nödvändigt - till exempel om rättigheter fastställs eller tidsfristerna börjar löpa först när delgivningen sker. I viss utsträckning anges i civilprocesslagen (*Zivilprozessordnung, ZPO*) vilka handlingar som ska delges. Handlingar som ska delges enligt lag är till exempel handlingar som inleder domstolsförfaranden och domstolsbeslut som kan överklagas.

3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?

Vem som är ansvarig för delgivningen beror på huruvida det rör sig om automatisk delgivning enligt § 166-190 i civilprocesslagen eller delgivning på begäran av parterna enligt § 191-195 i civilprocesslagen.

Automatisk delgivning är normen. I princip utförs den av kansliet vid den domstol där förfarandet pågår, enligt § 168.1 i civilprocesslagen. Registreringsenheten kan anförtro delgivningen till postväsendet eller annan personal inom rättsväsendet eller själv utföra den.

Delgivning på begäran av parterna sker endast om detta är tillåtet eller föreskrivs i lag. Enligt § 192 i civilprocesslagen utförs detta vanligtvis av en exekutionstjänsteman. Delgivningsmannen anförtros delgivningen antingen direkt av parten eller indirekt via domstolens kansli. Delgivningsmannen kan i sin tur anförtro delgivningen till postväsendet enligt § 194 i civilprocesslagen.

4 Adressförfrågningar

4.1 Försöker den tillfrågade myndigheten i medlemsstaten på eget initiativ ta reda på var den

person som ska delges handlingarna befinner sig om den adress som anges inte stämmer? Se även anmälan enligt artikel 7.2 c i förordningen om delgivning av handlingar

Om en tysk myndighet får en begäran från en utländsk myndighet att delge handlingar i Tyskland försöker den i allmänhet fastställa adressatens aktuella adress om den konstaterar att adressaten inte är bosatt på den adress som anges i begäran om delgivning eller om den adress som anges i begäran är ofullständig eller felaktig. Den tyska myndigheten gör detta frivilligt och har ingen skyldighet att göra det.

4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?

Enligt § 44 i den tyska federala lagen om registrering (*Bundesmeldegesetz*, BMG) kan utländska offentliga myndigheter och utländska privatpersoner få ett enkelt registerutdrag (*einfache Melderegisterauskunft*) om en viss person från de tyska registreringsmyndigheterna utan att ange några skäl.

Ett enkelt registerutdrag ur folkbokföringen innehåller

- efternamn,
- förnamn, med uppgift om tilltalsnamn,
- eventuell doktorstitel,
- aktuella adresser,
- ett dödsfallsintyg om personen i fråga är avliden.

Begäran ska riktas till ansvarig folkbokföringsmyndighet. Detta är i regel det lokala folkbokföringskontoret (*Bürgeramt*) i den kommun, ort eller stad där personen antas vara bosatt. Allt fler kommuner tillhandahåller denna information online.

En avgift tas ut för registerutdrag ur folkbokföringen. Beloppet varierar från en delstat till en annan.

Registerutdrag får endast utfärdas om den eftersökta personen kan identifieras exakt utifrån de uppgifter som lämnats av den begärande myndigheten. Det är inte möjligt att skicka en förteckning över möjliga träffar. Personer eller enheter som begär ut information måste även förklara att de inte kommer att använda uppgifterna för marknadsföring eller adresshandel.

Ett registerutdrag får inte utfärdas om ett informationsspärr har införts i registret för den berörda personen i enlighet med § 51 eller ett villkorligt meddelande om icke-offentliggörande enligt § 52 i den tyska federala lagen om registrering, och om intrång i skyddade intressen inte kan uteslutas.

När det gäller verksamhet som helt eller delvis faller inom EU-lagstiftningens tillämpningsområde är det enligt § 35 i den tyska federala lagen om registrering tillåtet att överföra uppgifter som ligger utanför det tillämpningsområdet till myndigheter i andra EU-länder, myndigheter i andra EES-länder samt till EU:s respektive Europeiska atomenergigemenskapens institutioner och organ i den mån detta krävs för att den ansökande myndigheten ska kunna utföra sina uppgifter.

4.3 Vilken typ av hjälp med adressförfrågningar från andra medlemsstater tillhandahåller medlemsstatens myndigheter enligt artikel 7.1 i förordningen om delgivning av handlingar? Se även anmälan enligt artikel 7.1 i förordningen om delgivning av handlingar

Tyskland bistår med adressförfrågningar enligt artikel 7.1 c i förordningen om delgivning av handlingar genom att lämna detaljerad information på den europeiska e-juridikportalen om hur man hittar adresserna till personer som ska delges i Tyskland.

5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa

delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 7)?

Den vanligaste formen av delgivning är automatisk delgivning. Sådan delgivning utförs normalt sett via postväsendet. I enlighet med § 176.2 i civilprocesslagen utfärdar registret en begäran om delgivning till postväsendet och överlämnar fysiskt den handling som ska delges i ett förseglat kuvert tillsammans med ett användarfärdigt delgivningsformulär. Postväsendet utför delgivningen, fyller i delgivningsformuläret och skickar det omedelbart tillbaka till domstolens kansli.

Den handling som ska delges överlämnas till adressaten i enlighet med § 177 i civilprocesslagen. Detta kan ske var som helst och är inte bundet till en viss plats. Om adressaten inte har processbehörighet bör handlingarna delges adressatens förmyndare i enlighet med § 170.1 första meningen i civilprocesslagen.

Det finns flera alternativa delgivningsmetoder. Enligt § 171 i civilprocesslagen får handlingar även delges adressatens ombud. I domstolsförfaranden delges i regel handlingar mot mottagningsbevis med adressatens juridiska ombud i enlighet med § 172 och 174 i civilprocesslagen. Det juridiska ombudet skickar mottagningsbeviset till domstolen.

Om båda parter i domstolsförfaranden har juridiska ombud kan handlingar också delges från advokat till advokat enligt § 195 i civilprocesslagen. Det gäller även för handlingar som ska delges automatiskt, om inte motparten samtidigt ska meddelas ett domstolsbeslut. Av handlingen ska framgå att delgivning sker från advokat till advokat. Som bevis på delgivningen fungerar också här den daterade och undertecknade kvittensen.

6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?

Enligt § 173 och 130a i civilprocesslagen får elektroniska handlingar i princip delges elektroniskt med hjälp av säkra överföringsmetoder (De-Mail, särskilda elektroniska brevlådor, CSO-användarkonton) i alla civilrättsliga förfaranden. Från och med den 1 januari 2023 måste advokater, notarier, delgivningsmän och offentligrättsliga myndigheter, organ och institutioner och, från och med den 1 januari 2024, andra personer som på grund av sitt arbete förväntas vara ytterst tillförlitliga, måste inrätta en säker kanal för elektronisk delgivning av handlingar. Andra parter i förfaranden får endast delges på elektronisk väg om de uttryckligen har samtyckt till överföring av elektroniska handlingar för det specifika förfarandet eller, när det gäller juridiska personer, har samtyckt till överföringen i allmänhet.

Handlingar kan även delges via fax med advokater, notarier, delgivningsmän, skatterådgivare och andra personer som på grund av sitt arbete förväntas vara ytterst tillförlitliga samt offentliga myndigheter, organ och institutioner. En mottagningskvittens via fax med datum och underskrift av adressaten räcker som bevis på att delgivningen har genomförts. Mottagningskvittensen kan returneras till domstolen på en pappersblankett, via fax eller som en digital handling.

Det går inte att skicka en delgivning med sms.

Elektronisk delgivning av elektroniska handlingar är tillåten i alla typer av förfaranden enligt civilprocesslagen.

6.1 Vilken typ av elektronisk delgivning i den mening som avses i artikel 19.1 i förordningen om delgivning av handlingar finns tillgänglig i medlemsstaten när delgivning ska ske direkt med en person som har en känd delgivningsadress i en annan medlemsstat?

Elektronisk delgivning i den mening som avses i artikel 19.1 i förordningen om delgivning av handlingar är för närvarande endast möjlig i den form som beskrivs i artikel 19.1 a.

6.2 Har medlemsstaten i enlighet med artikel 19.2 i förordningen om delgivning av handlingar angett ytterligare villkor som krävs för att den ska godta elektronisk delgivning per e-post enligt artikel 19.1 b i samma förordning? Se även anmälan enligt artikel 19.2 i förordningen om delgivning av handlingar

Elektronisk delgivning i den mening som avses i artikel 19.1 b i förordningen om delgivning av handlingar är ännu inte möjlig.

7 Indirekt delgivning

7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?

7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?

7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?

Följande svar gäller för frågorna 7.1-7.3:

Om direkt delgivning med adressaten är omöjlig kan surrogatdelgivning användas i stället. Surrogatdelgivning kan ske på följande sätt:

a) Surrogatdelgivning med en "ställföreträdande adressat" (§ 178 i civilprocesslagen):

Den huvudsakliga formen av surrogatdelgivning är delgivning med en ställföreträdande adressat enligt § 178 i civilprocesslagen. Om den faktiska adressaten inte kan hittas i bostaden, på arbetsplatsen eller vid en kollektiv institution (t.ex. ett fängelse eller ett sjukhus) där han eller hon bor eller vistas, kan surrogatdelgivning ske, varvid handlingen överlämnas till någon av följande personer:

- vid adressatens bostad: till en vuxen anhörig, en person som är anställd i hushållet eller en annan vuxen som bor där permanent,
- på adressatens arbetsplats: till en person som är anställd där,
- vid institutioner: antingen till föreståndaren eller till en för ändamålet bemyndigad företrädare.

Enligt § 178.2 i civilprocesslagen är surrogatdelgivning dock inte tillåten med ovannämnda personer om den berörda personen är inblandad i rättstvisten i egenskap av klagande mot den person med vilken handlingarna ska delges. Vid surrogatdelgivning med ställföreträdande adressat ska handlingen anses ha delgetts när den överlämnas till den ställföreträdande adressaten.

b) Surrogatdelgivning genom placering i brevlådan enligt § 180 i civilprocesslagen:

Om det inte är möjligt att delge en ställföreträdande adressat vid adressatens bostad eller arbetsplats, kan alternativ delgivning ske genom placering i brevlådan enligt § 180 i civilprocesslagen. Handlingen ska då läggas i den brevlåda som tillhör bostaden eller arbetsplatsen. Handlingen anses ha delgetts när den läggs i brevlådan.

c) Surrogatdelgivning genom deponering av handlingen enligt § 181 i civilprocesslagen:

Om surrogatdelgivning inte är möjlig i adressatens bostad eller genom att handlingen läggs i brevlådan kan surrogatdelgivningen genomföras genom att handlingen deponeras hos domstolen enligt § 181 i civilprocesslagen. Deponeringen sker antingen hos distriktsdomstolen (*Amtsgericht*) inom vars domkrets delgivningsadressen finns eller, om posten har anlitats, på en plats som posten bestämmer på delgivningsorten eller på den ort där distriktsdomstolen är belägen. Ett skriftligt meddelande om deponeringen skickas till adressaten med vanligt brev. Om detta inte är möjligt ska meddelandet anslås på dörren till bostaden, arbetsplatsen eller institutionen. Handlingen anses ha delgetts när den skriftliga underrättelsen lämnas.

7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Anses delgivning ändå ha

skett om adressaten saknade grund för sin vägran?

Om adressaten påträffas i bostaden, på arbetsplatsen eller den kollektiva institutionen, men vägrar att ta emot handlingarna måste följande åtskillnad göras:

Om vägran att ta emot delgivningen är berättigad, måste en ny delgivning göras. Det är berättigat att vägra ta emot en handling till exempel om adressen är felaktig eller om namnet på adressaten är felaktigt.

Om det inte är berättigat att vägra ta emot handlingen ska handlingen lämnas kvar i bostaden eller på arbetsplatsen enligt § 179 i civilprocesslagen. Om adressaten inte har någon bostad eller arbetsplats ska handlingen returneras till avsändaren. Vid oberättigad vägran att ta emot handlingen utan motivering ska den anses vara delgiven.

8 Delgivning per post från utlandet (artikel 18 i förordningen om delgivning av handlingar)

8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 18 i förordningen om delgivning av handlingar), överlämnar posttjänstemannen i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämnas handlingen till en annan person på samma adress?

Enligt EU-domstolens rättspraxis i dess dom av den 2 mars 2017 i mål C-354/15 – Henderson, utförs delgivning per post med mottagningsbevis även om handlingen överlämnas till en tredje man, förutsatt att det sker i adressatens hem. Detta gäller endast vuxna personer som befinner sig i den avsedda adressatens hem när delgivningen äger rum, oavsett om det rör sig om familjemedlemmar som bor på samma adress eller personer som är anställda av adressaten. Enligt artikel 18-003 nr 4.1 i Världspostkonventionens föreskrifter får mottagningsbeviset undertecknas av en annan person än adressaten, förutsatt att denna person är behörig att ta emot leveransen enligt bestämmelserna i destinationslandet.

8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 18 i förordningen om delgivning av handlingar äga rum om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen?

Enligt artikel 19-104 nr 5.3 i Världspostkonventionens föreskrifter ska posttjänsten hålla posten klar för hämtning om försöket att delge handlingarna misslyckas. Deutsche Post AG överlämnar endast rekommenderade brev till adressaten personligen eller till en person med en skriftlig fullmakt från adressaten. I sin dom av den 2 mars 2017, mål C-354/15 – Henderson, slår EU-domstolen fast att en delgivning enligt artikel 18 i förordningen om delgivning av handlingar endast kan anses ha utförts om ett mottagningsbevis eller motsvarande har fyllts i av mottagaren eller en alternativ adressat. Om den skickade handlingen inte tas emot ska delgivning därför inte anses ha ägt rum.

8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?

Enligt artikel 19-104 nr 5.3 i Världspostkonventionens föreskrifter fastställs deponeringsfristen i respektive lands bestämmelser. Tidsfristen bör dock inte vara längre än en månad. I några få undantagsfall kan denna period vara i upp till två månader. Deutsche Post AG behåller posten i en vecka från och med delgivningen av adressaten. Delgivningsmannen lämnar ett meddelande i adressatens brevlåda med upplysningar om på vilket postkontor och under vilken tidsperiod som försändelsen kan hämtas.

9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?

Det finns olika typer av skriftliga bevis på att handlingen har delgivits. För att styrka att delgivningen är

genomförd ska det förtryckta delgivningsbeviset fyllas i och snarast returneras till domstolskansliet enligt §182 i civilprocesslagen. Av beviset framgår alla upplysningar som krävs för att styrka att delgivningen har genomförts, särskilt

- identiteten på den person med vilken handlingen ska delges,
- identiteten på den person till vilken handlingen har överlämnats,
- ort, datum och, på domstolens begäran, klockslag för delgivningen,
- exekutionstjänstemannens efternamn, förnamn och underskrift samt eventuellt uppgifter om företaget eller myndigheten som skött delgivningen.

Om handlingar delges på begäran av de berörda parterna ska delgivningsbeviset överlämnas till den part på vars vägnar handlingarna delgavs enligt § 193.4 i civilprocesslagen.

På begäran bekräftar domstolens kansli tidpunkten för delgivningen i enlighet med § 169.1 i civilprocesslagen.

Vid surrogatdelgivning ska även orsaken till surrogatdelgivningen alltid anges på delgivningsbeviset. Om surrogatdelgivning har skett genom deponering, ska det anges på delgivningsbeviset hur det skriftliga meddelandet om deponeringen framfördes. Om adressaten vägrade att ta emot den skriftliga handlingen utan giltigt skäl, ska det anges på delgivningsbeviset vem som vägrade att ta emot det och att brevet lämnats kvar på platsen eller att det returnerats till avsändaren.

I lagen nämns några fall då det inte krävs något delgivningsbevis:

- Om en handling delges fysiskt på domstolens kontor ska en notering göras i akterna och på handlingen, om att handlingen har delgetts och tidpunkten för detta som bevis på delgivningen enligt § 174 andra meningen i civilprocesslagen.
- Om en handling delges med en advokat är ett mottagningsbevis från advokaten tillräckligt som bevis på delgivningen enligt § 175 i civilprocesslagen.
- Om en handling delges genom rekommenderat brev med mottagningsbevis är mottagningsbeviset tillräckligt som bevis på delgivning enligt § 176.1 andra meningen i civilprocesslagen. Detsamma gäller för delgivning genom rekommenderat brev med mottagningsbevis utomlands (artikel 18 i delgivningsförordningen och § 183.2 andra meningen första delen och § 183.5 första meningen i civilprocesslagen).
- Om en handling delges utomlands med hjälp av utländska myndigheter eller genom tyska diplomatiska beskickningar utgör ett intyg från den anmodade myndigheten bevis på delgivning (§ 16 i konsulatlagen (*Konsulargesetz*), § 183.5 andra meningen i civilprocesslagen).
- Om en handling delges elektroniskt när det gäller delgivning med advokater, notarier, delgivningsmän, skatterådgivare, andra personer som på grund av sitt arbete förväntas vara ytterst tillförlitliga, offentlighetsrättsliga myndigheter, organ och institutioner, räcker det med att skicka tillbaka ett mottagningsbevis i enlighet med § 173.3 i civilprocesslagen. Vid delgivning med andra adressater finns inte några skriftliga bevis. I sådana fall ska den elektroniska handlingen, enligt § 173.4 i civilprocesslagen, anses ha delgetts den tredje dagen efter den dag för mottagandet som anges på det automatiska mottagningsbeviset, såvida inte adressaten bevisar att handlingen inte mottogs eller mottogs senare.

10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen (t.ex. om handlingen delges med en tredje part)? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?

Om delgivningen sker i strid med civilprocesslagen är den i princip ogiltig. Ett sådant delgivningsfel kan dock avhjälpas i enlighet med § 189 i civilprocesslagen om handlingen faktiskt har mottagits av den person till vilken den var eller kunde ha riktats enligt civilprocesslagen. I så fall anses handlingen ha delgetts vid den tidpunkt då den faktiskt tas emot och felet i delgivningen har avhjälpats.

Om varken adressaten eller någon annan person till vilken handlingen var eller kunde ha varit adresserad enligt civilprocesslagen (t.ex. en vuxen släkting till adressaten) tar emot handlingen är inget rättsmedel möjligt. Delgivningen är alltså ogiltig och måste göras om.

11 Om adressaten vägrar att ta emot en handling på grund av språket den är skriven på (artikel 12 i förordningen om delgivning av handlingar) och den domstol eller myndighet som handlägger det rättsliga förfarandet vid en kontroll kommer fram till att vägran inte var motiverad, finns det något särskilt rättsmedel för att överklaga detta beslut?

Nej.

12 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket? Finns det någon skillnad mellan fall då handlingen ska delges enligt nationell rätt och fall då begäran om delgivning har sitt ursprung i en annan medlemsstat? Se även anmälan enligt artikel 15 i förordningen om delgivning av handlingar rörande delgivning av handlingar från en annan medlemsstat

I princip tar domstolen ut en avgift för delgivning av handlingar. I inhemska förfaranden där avgifterna bestäms av tvisteföremålets värde, ska de tio första delgivningarna ingå i processavgiften. För ytterligare delgivning av handlingar och för delgivning i andra inhemska förfaranden tas en fast avgift på 3,50 euro ut varje gång handlingar delges med ett rekommenderat brev med mottagningsbevis eller av en anställd vid domstolsväsendet. Domstolarna tar inte ut någon avgift för elektronisk delgivning av handlingar.

Delgivning på begäran av de berörda parterna utförs av exekutionstjänstemannen.

När posten anlitas för delgivning tar exekutionstjänstemannen ut en avgift på 3,30 euro. Dessutom finns det avgifter för kostnader för nödvändiga kopior och porto samt för schablonkostnader. Om någon av delgivningsmännen måste bestyrka någon av handlingarna som ska delges, tillkommer en särskild avgift som motsvarar schablonkostnaden. För de första 50 sidorna uppgår den till 0,50 euro per sida och därefter till 0,15 euro för varje ytterligare sida.

Om exekutionstjänstemannen själv utför delgivningen tas en avgift på 11 euro ut. I det fallet ska även reseersättning betalas till exekutionstjänstemannen, som uppgår till mellan 3,25 euro och 16,25 euro, beroende på avståndet till adressaten.

I regel tas inga avgifter ut för att utföra begäran om delgivning från andra medlemsländer enligt förordning (EU) 2020/1784, såvida inte delgivningen utförs av en exekutionstjänsteman. Om handlingen delges av en exekutionstjänsteman är avgifterna desamma som för inhemska begäranden om delgivning. De exakta kostnaderna i enskilda fall återfinns i lagen om delgivningsmän/exekutionstjänstemän (*Gerichtsvollzieherkostengesetz (GvKostG)*). särskilt dess förteckning över kostnader (*Kostenverzeichnis*)

Senaste uppdatering: 20/01/2025

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.